

Dosarul nr. 3ra-695/23
2-20104451-01-3ra-27062023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Paniș
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciună, V. Clima, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

14 februarie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, terț Societatea cu Răspundere Limitată „Nisip-Fros” cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 22 august 2020, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, terț SRL „Nisip-Fros” cu privire la anularea deciziei Comisiei pentru soluționarea cererilor prelabile de pe lângă Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului din 17 iulie 2020.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la data de 21 iulie 2020 a recepționat Decizia Comisiei pentru soluționarea cererilor prelabile pe domeniul protecției solului și subsolului din 17 iulie 2020 privind soluționarea cererii prelabile a SRL „Nisip-Fros” depusă împotriva procesului-verbal de control nr.22-PV/A-19 din 24 octombrie 2019 și a notificării nr.18-07/477 din 31 ianuarie 2020.

La 09 octombrie 2019 în adresa Inspectoratului pentru Protecția Mediului a fost depusă petiția nr.244-c/19 a dlui Coadă Veaceslav, precum că cariera exploatată de SRL „Nisip-Fros” a depășit semnificativ perimetrul de extragere și sunt extrase zăcăminte de pe terenurile agricole ce aparțin primăriei.

Astfel, Inspectoratul a efectuat un control inopinat în perioada de 15-25 octombrie 2019, la zăcământul de nisip pentru construcții „Scorțeni” cu suprafața de 2,62 ha, situat la distanța de 1,5 km nord-est de localitatea Scorțeni, r-nul Telenești, atribuit în folosință SRL „Nisip-Fros”.

Potrivit Procesului-Verbal de control nr.22-PV/A-19 din 24 octombrie 2019, s-a solicitat inclusiv întreprinderea măsurilor de limitare, suspendare, sau

încetarea dreptului de folosire a subsolului în corespundere cu art. 32 din Codul subsolului nr.3/2009, astfel IPM comunică următoarele.

Conform rezultatelor controlului efectuat s-a stabilit că: 1) SRL „Nisip-Fros” a efectuat lucrări de exploatare a zăcământului de nisip pentru construcții „Scorțeni” în afara perimetrului minier, pe suprafața de 0,4497 ha și volumul de substanțe minerale utile extras 58 852 m³. Suprafața afectată de lucrări miniere fără respectarea procedurii de schimbare a destinației de 2,4490 ha, dintre care 0,223 ha în limitele perimetrului minier, contrar prevederilor art. 72 alin. (2) și alin. (4) din Codul subsolului nr.3/2009, prin nerespectarea documentației tehnice (tehnologice) de proiect; 2) SRL „Nisip-Fros” nu a respectat prevederile proiectului de execuție privind parametrii sistemului de exploatare, prin faptul că zăcământul de nisip pentru construcții „Scorțeni” este exploatat într-o singură treaptă cu înălțimea de 16,5 m, iar proiectul prevede două trepte cu înălțimea de la 7,9 m până la 11,2 m; 3) SRL „Nisip-Fros” a efectuat lucrări miniere prin admiterea acțiunilor negative asupra terenurilor agricole și altor terenuri din afara hotarelor terenurilor atribuite în proprietate, posesiune, folosință, prin nerespectarea procedurii de schimbare a categoriei de destinației, contrar prevederilor art. 31 și art. 71 din Codului funciar nr.828/1991; 4) Volumul de nisip pentru construcții extras de către SRL „Nisip-Fros” în afara limitelor perimetrului minier, conform situației la 23.10.2019, constituie 58 852 m³, de pe suprafața de 0,4497 ha.

Potrivit Raportului privind evaluarea prejudiciului cauzat mediului în rezultatul extragerii nelegitime a substanțelor minerale utile nr.065 din 06 decembrie 2019 a Inspectoratul pentru Protecția Mediului, prejudiciul cauzat mediului prin extragerea ilicită a volumului respectiv de nisip a constituit 10 085 925,36 lei.

În asemenea condiții s-a determinat o bănuială rezonabilă de săvârșire a unei infracțiuni, iar Inspectoratul pentru Protecția Mediului, în temeiul art.263 din Codul de procedură penală, a înaintat denunțul nr.1372 din 13 decembrie 2019 în adresa Procuraturii Generale, fiind expediate materialele controlului în conformitate cu art.262 din Codul de procedură penală cu solicitarea de atragere la răspundere penală a persoanelor vinovate.

Totodată, în baza raportului nr.064 din 06 decembrie 2019 privind evaluarea pierderilor producției agricole cauzate în urma scoaterii nelegitime a terenului din circuitul agricol amplasat în extravilanul s. Scorțeni r-nul Telenești de către SRL „Nisip-Fros” fără respectarea procedurii de schimbare a destinației terenului care a constituit 2, 4490 ha, Inspectoratul pentru Protecția Mediului prin scrisoarea nr.08 din 03 ianuarie 2020 transmisă Primăriei s. Scorțeni a solicitat inițierea procedurii de recuperare a pierderilor producției agricole în urma scoaterii nelegitime a terenurilor din circuitul agricol, care conform art. 10 al Codului funciar nr.828 din 25.12.1991, referitor la soluționarea litigiilor funciare ține de competența consiliului sătesc.

Prin scrisoarea nr. 11 din 03.01.2020 Inspectoratul pentru Protecția Mediului a informat Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului referitor la rezultatele controlului inopinat asupra folosirii rașionale și protecției subsolului la zăcământul de nisip pentru construcții „Scorțeni”, s. Scorțeni r. Telenești, atribuit în folosință SRL „Nisip-Fros”, cu solicitarea ca în temeiul art. 10 lit. g) a Codului

subsolului nr. 3/2009 să intenteze acțiune privind compensarea prejudiciului cauzat mediului înconjurător ,ca urmare a încălcării legislației cu privire la subsol și actelor normative în domeniu, în sumă de 10085925,36 lei, precum și în temeiul art. 10 lit. f) al Codului subsolului nr.3/2009 s-a propus limitarea, suspendarea sau încetarea dreptului de folosire a subsolului pentru SRL „Nisip-Fros” asupra zăcământului în cauză, în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (1) lit. g) și lit. j) al Codului subsolului nr. 3/2009.

Ca urmare, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a expediat în adresa SRL „Nisip-Fros” notificarea cu nr.18-07/477 din 31.01.2020 prin s-a solicitat ca în termen de 3, de la data primirii prezentei notificări să întreprindă măsuri privind înlăturarea încălcărilor depistate, cu informarea ministerului privind acțiunile întreprinse, inclusiv și în privința achitării benevole a sumei prejudiciului, fiind informat beneficiarul subsolului că încălcările admise servesc ca temei pentru limitarea, suspendarea sau încetarea dreptului de folosință asupra sectorului de subsol.

Totodată, a fost atenționat beneficiarul subsolului – SRL „Nisip-Fros” că în cazul când acesta nu va întreprinde măsuri privind înlăturarea încălcărilor în termenul stabilit mai sus, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului va emite actul administrativ de încetare a dreptului de folosință asupra zăcământului de nisip „Scorțeni” gestionat de SRL „Nisip-Fros”, în conformitate cu prevederile art. art. 31 alin. (3), 32 alin. (1) lit. g), j) și art. 33 alin. (3) din Codul subsolului nr. 3/2009.

Prin răspunsul Procuraturii Generale nr. 24-163/19-120 din 29 ianuarie 2020 înaintat în adresa Inspectoratului pentru Protecția Mediului s-a informat că la data de 24 ianuarie 2020 a fost pornită cauza penală în baza art.327 alin. (2) li. b1), art. 352 alin. (3) lit. d) și art. 186 alin. (5) Cod penal, care prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 29.01.2020 a fost expediată Centrului Național Anticorupție.

Ulterior, la data de 20 februarie 2020 SRL „Nisip-Fros” a depus contestație împotriva procesului - verbal de control nr. 22-PV/A-19 din 24 februarie 2019 și a notificării din 31 ianuarie 2020, în baza art. 72 a Codului administrativ al RM, solicitând examinarea argumentelor contestației, anularea procesului-verbal de control nr. 22-PV/A-19 din 24 octombrie 2019 și dispozițiile notificării nr. 18-07/477 din 31 ianuarie 2020.

La 17 iunie 2020, în temeiul art. 30 alin.(5) al Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, Consiliul pentru soluționarea disputelor a examinat cererea prealabilă/contestația din 20 februarie 2020 depusă de SRL „Nisip-Fros” asupra procesului- verbal de control nr.22-PV/A-19 din 24.10.2019 a IPM.

În cadrul examinării de către Consiliu a materialelor cauzei a fost determinat faptul că, contestația a fost depusă cu depășirea termenului de atac prevăzut de art. 30 alin. (II) a Legii 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și anume 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a actului.

Totodată, procesul-verbal de control nr. 22-PV/A-19 din 24.10.2019, a fost adus la cunoștința SRL „Nisip-Fros”, reprezentant, Tudor Verejan, la data de

24.10.2019, fapt confirmat prin semnătura administratorului pe actul contestat și mențiunea „exemplarul 2 am primit”.

Astfel, a fost determinat faptul că, contestația a fost depusă cu depășirea termenului de atac prevăzut de art. 30 alin. (11) a Legii nr. 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și anume 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a actului.

Mai mult ca atât, la data de 18.11.2019 în Cancelaria IPM a parvenit răspunsul SRL „Nisip-Fros” nr. de intrare 2893 din 18.11.2019 privind înlăturarea neajunsurilor indicate în prescripția din procesul-verbal de control nr.22-PV/A-19 din 24.10.2019, ceia ce dovedește repetat faptul că agentul economic a cunoscut despre procesul-verbal de control și prescripțiile înaintate, fiind omis termenul de contestare a controlului și/sau rezultatele acestuia.

Reieșind din cele menționate și solicitarea privind anularea procesului-verbal de control nr.22-PV/A-19 din 24.10.2019, circumstanțele care determină tardivitatea depunerii contestației, membrii Consiliului au ajuns la concluzia de a respinge contestația fără examinarea în fond a acesteia.

Întru respectarea prevederilor art. 167 alin. (2) din Codul administrativ nr. 116 din 19.07.2018, dosarul administrativ, prin scrisoarea IPM nr. 586 din 17.06.2020 a fost remis în adresa MADRM în calitate de autoritate publică ierarhic superioară pentru examinare.

Urmare a examinării de către MADRM a cererii prealabile și a declarațiilor din timpul audierilor, s-a emis decizia: 1. Se retrag în tot cu efect pentru trecut Nota de motivare din 15.10.2019, Delegația de control nr.21-DL/A-19 din 15.10.2019, Decizia de prelungire a controlului din 18.10.2019, Procesul - verbal de control nr.22-PV/A-19 din 24.10.2019, Decizia Consiliului pentru Soluționarea Disputelor din 17.06.2020, la dosarul nr. 1/2020. 2. Se revocă în tot notificarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr.18-07/477 din 31.01.2020.

Inspectoratul pentru Protecția Mediului va efectua un nou control inopinat în vederea stabilirii respectării de către SRL „Nisip-Fros” a prevederilor Actului de transmitere pentru valorificare industrială a zăcământului de nisip „Scorțeni” din 15.08.2006 și a actelor permise subsecvente acestui act, a prevederilor Contractului pentru folosirea sectorului de subsol pentru cercetare geologică nr.5 din 31.07.2018, în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012, a Hotărârii Guvernului nr. 963/2018 și a ordinului Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr.5/2019.

Reclamantul - Inspectoratul pentru Protecția Mediului, nu este de acord cu Decizia Comisiei pentru soluționarea cererilor prealabile pe domeniul protecției solului și subsolului din 17 iulie 2020 din motiv că cererea prealabilă fost depusă cu depășirea termenului de atac prevăzut de art. 30 alin. (11) a Legii 131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și anume 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a actului.

Respectiv, cererea prealabilă urma a fi respinsă din motive de tardivitate, fără examinare.

Prin hotărârea din 04 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva

Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, terț SRL „Nisip-Fros” privind anularea actului administrativ.

S-a anulat ca ilegală decizia din 17 iulie 2020 emisă de Comisia pentru soluționarea cererii prealabile a SRL „Nisip-Fros” împotriva procesului-verbal de control nr.22-PVA/A-19 din 24 octombrie 2019 și a notificării nr.18-07/477 din 31 ianuarie 2020.

La 12 martie 2021 și 17 martie 2021 au fost înregistrate cererile de apel depuse de SRL „Nisip-Fros” împotriva hotărârii primei instanțe, prin care s-a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii înaintate.

La 16 martie 2021, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, a depus apel împotriva hotărârii, prin care s-a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinse cerințele reclamantului.

SRL „Nisip-Fros” a depus cererea de apel motivată la data de 11 mai 2021.

La 04 iunie 2021 Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a depus cererea de apel motivată.

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de către SRL „Nisip-Fros” și Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului. S-a casat hotărârea din 04 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care: acțiunea depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, terț SRL „Nisip-Fros” privind anularea deciziei Comisiei pentru soluționarea cererilor prealabile de pe lângă Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului din 17 iulie 2020 s-a respins ca neîntemeiată.

La 13 iunie 2023, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii prime instanțe.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Recursul se declară inadmisibil, în special, când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în

termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art. 195 din Codul administrativ potrivit căroră procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de 3 procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termen, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

Conform art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Potrivit art. 97 alin. (3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Din prevederile art.110¹ alin.(1) și (5) din Codul administrativ rezultă că, notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală. Confirmarea recepției notificării, emisă în mod automatizat de sistemul informațional sau de alt mijloc electronic de comunicație dedicat, probează notificarea.

Potrivit art. 114 din Codul administrativ, dacă o notificare a înscrisului, care îndeplinește condițiile de formă, nu poate fi probată sau dacă înscrisul a ajuns cu încălcarea prevederilor obligatorii de notificare, atunci acesta se consideră notificat din momentul în care într-adevăr a ajuns la persoana care urma să fie notificată.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 decembrie 2021, în ședință publică.

Confirm scrisorii de însoțire (f.d.83 vol. II), copia deciziei din 01 decembrie 2021, a fost expediată în adresa recurentei la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, însă a fost returnată cu mențiunea ”nereclamat”.

Totodată, Completul de judecată notează că pentru asigurarea unei jurisprudențe constante și pentru o bună administrare a justiției, instanțele de judecată publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție. De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completată prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, care este aplicată din 1 iunie 2018.

În context, Completul de judecată constată că decizia din 01 decembrie 2021 a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată la 18 ianuarie 2022.

Prin prisma prevederilor art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă că comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești poate fi efectuată prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, inclusiv prin publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești.

Sub acest aspect, Completul de judecată constată că nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus, și anume că decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe portalul unic al instanțelor de judecată la data de la 18 ianuarie 2022.

Cu toate acestea însă, demonstrând o neglijență a drepturilor procedurale, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a declarat recursul împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău numai la 13 iunie 2023, în afara termenului legal prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază critic argumentul Inspectoratului pentru Protecția Mediului că a recepționat decizia motivată la 11 mai 2023, or acest argument este declarativ, lipsit de suport probatoriu și este în contradicție cu circumstanțele de fapt stabilite mai sus.

Inspectoratul pentru Protecția Mediului fiind cel interesat de soluționarea cauzei, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz, prin depunerea recursului în conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului).

Având în vedere că omiterea termenului de depunere a recursului nu a fost motivată de către recurent, la caz este aplicabilă sancțiunea procedurală prevăzută de art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Din cele constatate rezultă că nerespectarea termenului de depunere a cererii de recurs se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al Inspectoratului pentru Protecția Mediului care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, pentru a nu omite termenul legal de atac. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 230, 245 alin. (1), 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Aliona Miron

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc